

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی و ارجمند: لطفاً بفرمایید و نظر خودتون رو در مورد مطلب زیر بیان کنید. طبق روایاتی که می‌فرمایند که در نماز یکی از ما را در قلب خود قرار دهید و آیت الله قاضی نیز فرموده بودند که استادتون رو در نماز پیش روی خود قرار دهید، و همچنین با توجه به اینکه خداوند در اسماء و مظاهر فقط قابل شناخت و ارتباط می‌باشد و ائمه فرمودند که اسماء ما هستیم «نحن الاسماء الحسنی» و نیز شما بارها فرمودید که خدای بدون مظاهر خدایی وهمی است که همچنین خدایی نیست و باید از طریق اسماء و مظاهر اسماء با خدا مرتبط شد. حال می‌توان به این نتیجه رسید که چون ما نمی‌توانیم خدا را عبادت کنیم و باید مظاهر اسماء رو که ائمه هستند عبادت کنیم؟ و اگر نتوانستیم می‌توان استاد سلوکی خود را عبادت کنیم؟ آیا این نتیجه‌گیری درست است؟ این سوال رو به این خاطر می‌پرسم که اگر همچنین عقیده ای رو باید داشته باشم تصحیح کنم. ما را از دعای خیرتون فراموش نکنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عبادت مخصوص خداوند است و لاغیر. آری! با نظر به حضرت محبوب یعنی خداوند، آینه‌ها که اشاره به حضرت معبود دارند و مظهر اسماء الهی هستند، بسیار ارزشمندند تا ما با شخصیت ائمه معصومین «علیهم‌السلام» که اشاره‌هایی هستند به سوی حضرت معبود؛ به بهترین شکل متوجه حضرت حق باشیم. به همین جهت ما ائمه را راه و سُبُل می‌دانیم به همان معنایی که قرآن می‌فرماید: «إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا» آنان راه‌هایی هستند به سوی پروردگارشان. موفق باشید